

ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA EFECTUADA PEL PLE MUNICIPAL EL DIA 26 DE MAIG DE 2016

Lliçà d'Amunt, 26 de maig de 2016.

A les 19,00 hores, a l'edifici municipal del carrer Folch i Torres, núm. 102-105, prèviament habilitat a tal efecte, es reuneix el Ple Municipal per efectuar una sessió ordinària de primera convocatòria, que presideix l'Alcalde Sr. Ignasi Simon i Ortoll. Hi assisteixen els regidors Jordi Juárez Heredia, Maria del Mar Pedrerol i Villarroya, Lourdes Maria Estéfano Orozco, Albert Iglesias Boza, Fran Sánchez Castilla, Joaquim Ferriol i Tarafa, Iban Martínez Asensio, Míriam Remolà i Elvira, Mercedes Mateo Fierrez, Francisco Manuel León Cuenca, Antonio Polo Lama, Àngela Roca i Corts, Francisco Javier Millán Vidal i Manel Busquets i Mateu. S'ha excusat el regidor Felip Tura i Torra. Foren assistits per la Secretària accidental de la Corporació, Sra. Gemma Navarro i Medialdea.

1 – APROVACIÓ DE LES ACTES ANTERIORS

Posat en consideració dels membres del Ple municipal l'aprovació de l'acta de la darrera sessió efectuada pel Ple municipal, que correspon a l'ordinària de 31 de març de 2016, aquesta fou aprovada per unanimitat.

2 - DONAR COMPTE DELS DECRETS D'ALCALDIA

Es donà compte dels Decrets d'Alcaldia emesos des del dia 14 de març al 6 de maig de 2016, que van del número 158 al 311/16 dins del llibre de Registre de Decrets de l'Ajuntament.

3 – DONAR COMPTE DE LA RENÚNCIA DEL REGIDOR ENRIC GRAU

Es donà compte de la renúncia al càrrec de regidor d'aquest Ajuntament del senyor Enric Grau Comas, essent acceptada aquesta renúncia pels membres del Ple de l'Ajuntament.

4 – DECLARACIÓ DE COMPATIBILITATS DEL REGIDOR JOAQUIM FERRIOL

Es donà compte de la següent Proposta d'acord:

“El senyor Joaquim Ferriol Tarafa ha sol·licitat davant d'aquest Ajuntament, la declaració de compatibilitat del seu càrrec com a regidor delegat en matèria d'urbanisme i mobilitat amb dedicació parcial amb l'activitat privada d'Arquitecte.

L'article 75.2 de la Llei Reguladora de les Bases del Règim Local estableix que, els membres de les Corporacions Locals que percebin retribucions per l'exercici dels seus càrrecs amb dedicació parcial podran exercir la seva activitat només amb un límit que és el de la qüestió horària, atès que hauran de desenvolupar la seva activitat fora de la jornada que tingui establerta de dedicació a l'Ajuntament, essent necessari per poder exercir aquestes, la declaració de compatibilitat del Ple prevista a l'article 10 del Reglament d'organització i funcionament de les Entitats Locals.

Atesa la necessitat que el Ple declari la compatibilitat de l'exercici del càrrec de regidor amb dedicació parcial i l'exercici de l'activitat d'arquitecte.

Vist el dictamen favorable de la Comissió Informativa de Temes Sectorials, es proposa al Ple de l'Ajuntament, que adopti els següent

ACORD:

Primer.- Declarar la compatibilitat del senyor Joaquim Ferriol Tarafa com a regidor amb dedicació parcial amb l'exercici de l'activitat d'Arquitecte, excepte quan es donin les causes d'abstenció, que faran que no pugui participar en la deliberació i acord a prendre en l'expedient de referència.”

Acabada la lectura, el regidor Francisco Millán, comentà que si també havia demanat la compatibilitat amb el càrrec de l'empresa pública pel que cobraria 40.000 euros a l'any.

Posat a votació, la proposta fou aprovada, amb el vot favorable dels grups municipals del PSC (6), ERC (3), ICV-EUiA (2) i CiU (1) i el vot en contra del grup del PP (2). El regidor Joaquim Ferriol s'abstingué de votar per ser persona directament interessada,

5 – PRÒRROGA DEL PLA LOCAL DE JOVENTUT 2012 – 2015

Es donà compte d'ela següent proposta d'acord:

“El Ple de l'Ajuntament, en sessió del dia 28 de març de 2012 va aprovar el Pla Local de Joventut 2012-2015.

Atès que passat l'any 2015 el document aprovat perd vigència i les accions i programes que se'n deriven també.

Atès que en l'actualitat la Regidoria de Joventut està fent l'estudi i les tasques necessàries pel disseny del que serà el nou Pla Local de Joventut 2017-2021.

Vist l'informe emès per la Tècnica de Joventut.

Vist el dictamen favorable de la Comissió Informativa de Temes Sectorials, es proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Únic.- Prorrogar el Pla Local de Joventut 2012-2015 per a que sigui vigent durant l'any 2016, acceptant els objectius i directrius marcades al mateix. Les accions i programes que es realitzen durant l'any 2016 quedaran recollides i emmarcades dins d'aquesta pròrroga.

Acabada la lectura, la regidora Míriam Remolà manifestà que estaven immersos en la nova redacció d'un nou Pla Local i que ara es demanava la pròrroga per al 2016; així mateix comentà que el Pla Local marcava totes les accions i programes amb joventut.

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents (15 de 17), que constitueixen majoria absoluta legal.

6 – NOMENAMENT DEL SUPLENT DEL REPRESENTANT DE L'AJUNTAMENT A L'AMTU

Es donà compte d'ela següent proposta d'acord:

“El Ple de l'Ajuntament, en sessió del dia 2 de juliol de 2015 va nomenar al senyor Miquel Ballester Draper com a suplent del representant de l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt a l'Associació de Municipis per la Mobilitat i el Transport Urbà.

Amb posterioritat el senyor Ballester va renunciar al seu càrrec de regidor de l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt.

Vist que el senyor Joaquim Ferriol Tarafa té delegades les competències en mobilitat.

Es proposa a la Comissió Informativa de Temes Sectorials que acordi sotmetre al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Nomenar com a suplent del representant de l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt a l'Associació de Municipis per la Mobilitat i el Transport Urbà al senyor Joaquim Ferriol Tarafa.

Segon.- Notificar aquest acord a l' l'Associació de Municipis per la Mobilitat i el Transport Urbà.

Acabada la lectura, el senyor Alcalde assenyala que resultava lògic que el regidor de mobilitat fos el representant de l'ajuntament en aquesta entitat.

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents (15 de 17), que constitueixen majoria absoluta legal.

7 – DESIGNACIÓ DEL REPRESENTANT DE L'AJUNTAMENT A LA XARXA MUNICIPAL DE CONSUM

Es donà compte de la següent Proposta d'acord:

“El Sr. Alcalde, per Decret del dia 13 de maig de 2016, va resoldre:

“DECRET núm. 339

La Xarxa Local de Consum és una agrupació voluntària d'ens locals, sense personalitat jurídica pròpia, que neix a proposta i amb el suport de la Diputació de Barcelona, amb la pretensió de:

- cohesionar les polítiques i programes locals de protecció i defensa de la persones consumidores i usuàries,
- treballar de manera coordinada, compartir iniciatives i mitjans, i evitar les duplicitats.
- dinamitzar el consum en l'àmbit local,
- donar valor afegit las actuals serveis municipals de defensa de les persones consumidores i usuàries.

L'Ajuntament de Lliçà d'Amunt es va adherir a la Xarxa Local de Consum, mitjançant la signatura del conveni marc d'adhesió.

Vist que no ha estat designat amb anterioritat cap representant dins d'aquest mandat a l'Assemblea General de la Xarxa Local de Consum, constant per defecte l'Alcalde la corporació.

He resultat:

Primer.- Designar al senyor Iban Martínez i Asensio, com a representant de l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt a l'Assemblea General de la Xarxa Local de Consum.

Segon.- Notificar el present acord a l'interessat i a la Gerència de Serveis de Salut Pública i Consum de la Diputació de Barcelona.

Tercer.- Que es ratifiqui aquesta resolució en la propera sessió del Ple.

Així ho ha manat i signat el Sr. Alcalde, Ignasi Simon i Ortoll, davant meu, la Secretària accidental, ho certifico.”

Atès que és necessari que el ratifiqui el Ple Municipal.

Es proposa a la Comissió Informativa de Temes Sectorial que acordi sotmetre al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents acords:

1r.- Ratificar el Decret d'Alcaldia de 13 de maig de 2016.”

Acabada la lectura, el regidor Iban Martínez comentà que s'havia fet per decret perquè el dia 25 havia estat l'assemblea ordinària, i si es volia que hi pogués assistir un representant de l'Ajuntament, s'havia d'haver efectuat prèviament el nomenament.

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents (15 de 17), que constitueixen majoria absoluta legal.

8 – CORRECCIÓ D'ERRADA AL LLISTAT DE CARRERS MUNICIPAL

Es donà compte de la següent Proposta d'acord:

“En el Projecte de Parcel·lació del 4t. Polígon de Ca l'Artigues es denominava a un dels carrers amb el nom de carrer Alcalaten, comarca del País Valencià.

Per un error de transcripció quan es van introduir els nous carrers d'aquest nou polígon es va posar el nom d'Alacanten.

Atès que el nom correcte seria Alcalaten donat que els carrers del barri de Ca l'Artigues reben el nom de comarques dels Països Catalans.

Vist l'article 105.2 de la Llei de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del procediment administratiu comú, les administracions públiques poden rectificar en qualsevol moment les errades materials, de fet o aritmètics existents en els seus actes.

Vist el dictamen favorable de la Comissió Informativa d'Urbanisme, es proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Rectificar l'error del carrer municipal en el sentit d'on diu "Alacanten" ha de dir "Alcalaten".

Segon.- Procedir a la rectificació a la documentació municipal.

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents (15 de 17), que constitueixen majoria absoluta legal.

9 – CONVENI DE MANTENIMENT DEL SECTOR DE CAN MONTCAU AMB PUNTA NA SAU

Es donà compte de la següent proposta d'acord:

"Una vegada s'han finalitzat les obres d'urbanització necessàries pel desenvolupament del sector de Can Montcau i estant en disposició de ser recepcionades, cal establir quins seran els mecanismes de conservació de la urbanització en els termes indicats a les Bases d'actuació de la Junta de Compensació aprovades el 25 de febrer de 2009.

És per aquest motiu que s'ha procedit a la redacció i signatura d'un Conveni entre l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt i Punta Na SAU al respecte de la conservació de les obres d'urbanització del sector de Can Montcau.

Vist el que estableixen els articles 104 del Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya i el 26 del Reglament de la mateixa llei.

Vist el dictamen favorable de la Comissió Informativa d'Urbanisme, es proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Aprovar el conveni entre l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt i Punta Na SAU al respecte de la conservació de les obres d'urbanització executades a l'àmbit de Can Montcau, que s'annexa a aquest acord.

Segon.- Publicar aquest acord al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

Tercer.- Notificar aquest acord als interessats."

Oberta la deliberació, el senyor Alcalde comentà que s'estava a punt de recepcionar les obres d'urbanització i liquidar la Junta de Compensació, i com a pas previ s'havia fet aquest conveni pel qual Mango pagaria durant cinc anys el manteniment de la urbanització i el servei el prestaria l'Ajuntament a través de l'EMO.

El regidor Joaquim Ferriol digué que Mango podia haver fet ell mateix el manteniment, però havia confiat amb l'Ajuntament per tirar-ho endavant aprofitant les pròpies sinèrgies de l'Ajuntament.

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents (15 de 17), que constitueixen majoria absoluta legal.

10 – APROVACIÓ D'ESMENES D'ERRORS MATERIALS AL POUM DE LLIÇA D'AMUNT

Es donà compte de la següent proposta d'acord:

“En el text del POUM aprovat definitivament per la Comissió territorial d'urbanisme de Barcelona, en sessió de 4 de juny de 2014, i publicat en el DOGC de 16 de març de 2015, s'han observat els errors següents:

- Error referent al perímetre regulador de les parcel·les del carrer Estornell, número 2, 4 i 4 bis del Pla Especial de la Cruïlla.
- Error referent a la qualificació urbanística parcel·les del carrer València, número 17 – 19 i Anselm Clavé, 206 – 212.

Vist l'article 105 de la Llei 30/1992, sobre el Règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, que estableix que l'Administració pot esmenar en qualsevol moment, d'ofici o a instància dels interessats, els errors materials.

Vist el dictamen favorable de la Comissió Informativa d'Urbanisme, es proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Rectificar els errors materials del POUM de Lliça d'Amunt següents:

- Error referent al perímetre regulador de les parcel·les del carrer Estornell, número 2, 4 i 4 bis del Pla Especial de la Cruïlla.
- Error referent a la qualificació urbanística parcel·les del carrer València, número 17 – 19 i Anselm Clavé, 206 – 212.

Segon.- Publicar aquest acord en el Butlletí Oficial de la Província i trametre l'expedient a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona.”

Oberta la deliberació, el regidor Joaquim Ferriol comentà que s tractava de dos errors detectats per particulars, en els quals no lligava la realitat amb POUM. Concretà que en el cas del Pla Especial de la Cruïlla, el POUM es remetia al Pla Especial, però després en els plànols no es recollia, i pel que feia al carrer València, informà que a resultes d'una al·legació a l'aprovació inicial del POUM, se li reconeixia la qualificació de 3a però als plànols s'havia mantingut la 3b. Afegí també que s'anirien portant més errors al Ple perquè s'anaven descobrint més errates de grafismes.

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents (15 de 17), que constitueixen majoria absoluta legal.

11 – MOCIÓ D'ADHESIÓ A LA COMMEMORACIÓ DEL 28 DE JUNY, DIA DE L'ALLIBERAMENT DE LESBIANES, GAIS, BISEXUALS, TRANSEXUALS I INTERSEXUALS

El regidor Albert Iglesias, donà lectura a la següent Moció:

“Des del 1969, amb els fets d'Stonewall i l'inici del moviment d'alliberament sexual, s'han assolit nombrosos avanços com, en el cas de l'Estat Espanyol, la despenalització de l'homosexualitat dins de la Llei de perillositat social (1979),

l'equiparació en l'accés al matrimoni (2005) i, a Catalunya, la llei contra l'homofòbia i la transfòbia (2014).

Malgrat tot això, l'homofòbia i la transfòbia continuen sent una realitat ben present, arreu del món una vuitantena de països condemnen l'homosexualitat amb penes de presó; en vuit d'aquests països fins i tot amb la pena de mort.

L'Agència Europea pels Drets Fonamentals demostra en un estudi recent que una de cada quatre persones LGBTI ha estat agredida o amenaçada en els últims cinc anys i, a Catalunya, l'Observatori Contra l'Homofòbia i la Fiscalia contra Delictes d'Odi i Discriminació comptabilitzen 380 denúncies anuals.

Més concretament, pel que fa a l'assetjament als infants i adolescents LGBTI, el Defensor del Pueblo i el Centro de Estudios Reina Sofía assenyalen que un 30% dels alumnes han dut a terme insults i vexacions en l'àmbit escolar contra companys i companyes LGBTI. Un 15% reconeix haver actuat de manera violenta, un 3% ha participat en pallisses contra els joves LGTBI i un 13,4% assegura que és correcte tractar-les amb menyspreu. Un 65% dels nois homosexuals ha patit insults, un 30% exclusió, un 20% cops i un 10% arriba a l'extrem d'haver patit pallisses, xifres tres vegades superior a les patides per estudiants heterossexuals. Aquestes conductes d'assetjament no són fàcilment identificables, tot passant desapercebudes per l'equip docent i per fins a un 50,6% dels pares i mares. Alhora l'Agència Europea pels Drets Fonamentals afirma que dues terceres parts dels adolescents que han patit assetjament ho amaguen per vergonya i per a represàlies.

Encara som molt lluny d'esdevenir una societat on tots i totes estiguem en les mateixes condicions a l'hora de viure lliurement la nostra opció sexual o identitat sexual o de gènere i, en conseqüència, encara cal esmerçar esforços en la lluita per l'alliberament LGBTI.

Malgrat que el Parlament de Catalunya va aprovar l'octubre del 2014 la llei contra l'homofòbia i la transfòbia, encara queda la part més important: desplegar-la. Si bé la Generalitat hi ha de jugar un paper actiu, la implicació activa i compromesa dels Ajuntaments és imprescindible.

Seguint la iniciativa de l'Observatori Contra l'Homofòbia, es proposa al Ple l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer.- Rebutjar tota forma d'homofòbia i transfòbia. L'homofòbia i la transfòbia són una patologia individual, col·lectiva i social que té importants conseqüències i implicacions destructives que es tradueixen en discriminació, rebuig i violència i malmeten la convivència a la nostra societat. Declarar Lliçà d'Amunt ciutat lliure d'homofòbia i transfòbia.

Segon.- Adherir-se a la diada del 28 de juny, Dia per l'alliberament lèsbic, gai, bisexual, transsexual i intersexual, i ubicar a la façana de l'Ajuntament la bandera amb els colors de l'arc de Sant Martí i donant suport a la manifestació promoguda per la Comissió Unitària 28 de juny.

Tercer.- Desenvolupar dins l'àmbit municipal la llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a

eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia, amb especial atenció als següents aspectes:

- a) Desenvolupament prioritari de tots els continguts i mesures de l'article 12, referent a l'àmbit educatiu.
- b) Formació dels treballadors i treballadores municipals i, especialment, de la Policia Local.
- c) Estudi de la creació d'un servei d'atenció a les víctimes.
- d) Elaboració d'un protocol de denúncia i d'un protocol d'actuació en casos d'agressions i discriminacions.

Quart.- Facilitar la manera de denunciar els casos d'assetjament patits per infants i adolescents del municipi, donar suport a les víctimes i donar a conèixer a la població com evitar i denunciar el bullying.

Cinquè.- Ubicar en un espai visible de la pàgina principal del web municipal un enllaç elaborat per l'Observatori Contra l'Homofòbia destinat a la denúncia d'agressions de caire homofòbic i transfòbic i promocionar aquest servei a través dels mitjans de comunicació municipals, els centres educatius i els equipaments municipals.

Sisè.- Impulsar la signatura d'un conveni de col·laboració amb l'Observatori Contra l'Homofòbia, per tal de fer seguiment, a través de la regidoria de Serveis Socials, de les denúncies que arribin mitjançant aquest servei.

Setè.- Programar, de manera coordinada amb l'Observatori Contra l'Homofòbia i les entitats LGBTI, xerrades i seminaris especialitzats sobre l'assetjament escolar.

Vuitè.- Continuar col·laborant amb els instituts del municipi en la realització d'activitats educatives adreçades a l'alumnat de secundària per informar, assessorar, orientar, i denunciar des d'una perspectiva co-educadora, sobre la salut sexual i reproductiva i la diversitat.

Novè.- Comprometre'ns a continuar treballant en la normalització social del col·lectiu de persones LGBTI i assegurar que en els esdeveniments, campanyes i mitjans de comunicació municipals en què apareguin imatges gràfiques de parelles o famílies, es visualitzin les parelles del mateix sexe i les famílies monoparentals i homoparentals.

Desè.- Comunicar els presents acords al Consell Escolar Municipal, a la Generalitat de Catalunya i a l'Observatori Contra l'Homofòbia, i publicar-los als mitjans de comunicació municipals.

Acabada la lectura de la moció, el regidor Albert Iglesias comentà que s'havia aconseguit la igualtat jurídica però que era una realitat que encara persistien episodis d'odi i que encara quedava molt per fer fins que s'aconseguís que les denúncies deixessin d'existir.

El regidor Joaquim Ferriol digué que el seu grup votaria a favor perquè, tot i que la societat havia evolucionat positivament, encara quedava molt camí per a fer i les administracions havien d'anar per davant de la societat per impulsar-la.

El regidor Manel Busquets comentà que per sobre de tot hi havia la llibertat d'elecció i entre elles hi havia la llibertat d'orientació sexual i afirmà que tant de bo que no s'hagués de celebrar més aquest dia perquè ja no hi hagués res per reivindicar.

La regidora Àngela Roca digué que el seu grup votaria a favor i sol·licità que les mocions que es portaven al Ple per part de l'equip de govern fossin avançades al seu grup per correu electrònic.

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents (15 de 17), que constitueixen majoria absoluta legal.

12 – MOCIÓ EN DEFENSA DE L'EDUCACIÓ PÚBLICA I EN CONTRA DEL TANCAMENT DE LES LÍNIES DE P3

El regidor Fran Sánchez donà lectura a la següent Moció:

“L'escola Rosa Oriol patirà la supressió d'una línia de P3 pel curs vinent, si la pressió de la comunitat educativa i les gestions municipals fracassen.

Aquesta situació s'afegeix a la progressiva precarització del sistema escolar al nostre poble. Recordem que l'any 2013 es va suprimir una línia de P3 a l'escola Sant Baldiri, fet que va abocar al seu tancament l'any 2015. Recordem també que l'any 2011 naixia l'Institut Hipàtia, sense la inversió en un nou edifici a l'emplaçament de can Coscó i ocupant un edifici municipal situat a l'altre extrem del terme.

La precarització de l'ensenyament es reflecteix en unes fugues d'alumnat cada curs més nombroses, cosa que empobreix socialment el nostre poble.

Així, a cada curs es desestabilitza més la nostra base demogràfica i es genera un poble sense cap lligam social, un poble dormitori. L'erosió continua de l'escola transmet la idea d'abandonament i precarització que empeny a les famílies a cercar un entorn més positiu i estable pel desenvolupament escolar dels seus fills.

L'aplicació de criteris absurds, com el de les places disponibles a l'altra punta de municipi, reforça la fugida cap a Granollers, Lliçà de Vall, Santa Eulàlia o Palau-Solità.

El Departament d'Ensenyament aprofita la divisió interna de la comunitat educativa i la competència entre centres per laminar aquest servei públic, traslladant el conflicte a un enfrontament entre els diferents actors locals.

Per aconseguir una educació pública de qualitat, la planificació escolar del municipi ha de ser integral, amb la prioritat de formar persones arrelades al seu entorn, actives socialment i facilitar aquest arrelament a les famílies. Al nostre municipi és prioritari que els alumnes gaudeixin de plaça escolar prop de casa seva, per mantenir l'equilibri de l'oferta educativa en el territori.

Per tot això, l'equip de govern de l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt, proposa al Ple l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Que l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt manifesta el seu suport a una educació pública, de qualitat, universal, gratuïta i accessible.

Segon.- Que l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt manifesta la seva disconformitat amb el tancament de línies de P3 a les escoles públiques, i en concret de l'Escola Rosa Oriol, i la manca de recursos de qualitat en l'educació.

Tercer.- Que l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt es compromet a treballar davant les autoritats públiques responsables per blindar i potenciar l'ensenyament públic, amb la construcció dels centres de primària i secundària que siguin necessaris, com instrument per a la cohesió social i l'arrelament al nostre entorn.

Quart.- Que l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt es compromet a coordinar els esforços dels diferents actors locals de la comunitat educativa (AMPA, Consells escolars, professorat) per obtenir una planificació integral de l'ensenyament al nostre poble, que tingui en compte les característiques de dispersió territorial, demogràfiques i econòmiques del nostre municipi.

Cinquè.- Que l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt es solidaritza amb les mobilitzacions i campanyes en defensa de l'educació pública per part de la comunitat educativa i la Marea Gropa.

Sisè.- Notificar els presents acords al Govern de la Generalitat de Catalunya, al Departament d'Ensenyament, a la mesa del Parlament de Catalunya, als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, a les Escoles Públiques de Lliçà d'Amunt i els AMPA d'aquests centres.”

Acabada la lectura, el regidor Fran Sánchez manifestà que havien rebut notificació de la possibilitat que es tanqués una línia de P3 a l'escola Rosa Oriol, per una qüestió de nombre d'inscripcions, i comentà que Lliçà d'Amunt, essent un poble tant dispers, necessitava que els serveis es mantinguessin, ja que en cas contrari la gent no tenia el sentiment de pertinença a barri, per tot això el discurs dels números no era un argument positiu perquè l'únic argument hauria de ser una qüestió educativa i social.

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents (15 de 17), que constitueixen majoria absoluta legal.

13 – AFERS URGENTS

No se n'han presentat.

14 – MOCIONS

14.1.- MOCIÓ PER LA DEFENSA DE LA SOBIRANIA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA I CONTRA ELS ATACS A LES LLEIS CATALANES

Es donà compte de la següent Moció presentada pel grup municipal d'ERC:

“Catalunya es troba davant d'una nova ofensiva del govern espanyol en funcions de judicialitzar la política i de recórrer davant el Tribunal Constitucional normes que afecten els drets bàsics de la ciutadania i que atempten contra la sobirania del Parlament de Catalunya. Des de principis d'any, hem assistit a la supressió de diverses lleis catalanes a partir de recursos presentats pel govern en funcions davant un tribunal mancat de legitimitat.

Les lleis recentment suspeses en els àmbits de l'accés a l'habitatge, les professions esportives, la igualtat efectiva entre dones i homes o el codi de consum tenen un fort impacte social. Els embats judicials també s'han dirigit a les institucions catalanes com la suspensió de la Conselleria d'Afers exteriors i la suspensió de la

lleis de governs locals. Altres resolucions com la que ha declarat inconstitucional la prohibició de la pràctica del *fracking* o la suspensió de l'impost sobre la producció nuclear atempten directament contra el model de país acordat a la cambra legislativa catalana.

Els recursos de l'Estat al Tribunal Constitucional de les darreres setmanes afecten directament aquelles persones que més estan patint els efectes de la crisi econòmica i que es troben en situació d'emergència social. En aquest sentint, la ràpida resposta per a la coordinació entre els Ajuntaments, el Govern de la Generalitat i el Parlament que pretén mitigar l'impacte del recurs contra la llei 24/2015 de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica és essencial per a la cohesió social del nostre país. El món local juga un paper clau en la resposta a les persones que es troben en situació d'emergència residencial i de pobresa energètica així com també és essencial la responsabilitat de les entitats bancàries i la seva disposició a col·laborar amb els poders públics.

Atès que el Tribunal Constitucional ha admès a tràmit i ha declarat inconstitucionals lleis que afecten directament els drets de la ciutadania a Catalunya, l'actuació les seves institucions i del model territorial fent que aquests quedin en suspens.

Atès que el Parlament de Catalunya representa el poble català, exerceix la potestat legislativa i és la seu on s'expressa el pluralisme i es fa públic el debat polític.

Atès que el Parlament de Catalunya va aprovar el passat 9 de novembre Resolució 1/XI sobre l'inici del procés polític a Catalunya com a conseqüència dels resultats electorals del 27 de setembre de 2015 que estableix que "el Parlament de Catalunya, com a dipositari de la sobirania i com a expressió del poder constituent, reitera que aquesta cambra i el procés de desconexió democràtica de l'Estat espanyol no se supeditaran a les decisions de les institucions de l'estat espanyol"

Per tot l'exposat anteriorment, es proposen els següents ACORDS:

Primer.- Donar suport al parlament de Catalunya en les iniciatives legislatives que refermin la voluntat de donar resposta a les emergències socials.

Segon.- Donar suport al Govern de la Generalitat en el desplegament normatiu i reglamentari al que s'ha compromès i propiciar la seva aplicació.

Tercer.- Impulsar des de l'Ajuntament les iniciatives previstes en la llei 24/2015, de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica, llei que és fruit d'una iniciativa legislativa popular i que va ser aprovada pel Parlament de Catalunya el 23 de juliol de 2015, per unanimitat.

Quart.- Continuar impulsant accions per evitar desnonaments per impagament d'hipoteca o de lloguer, així com buscar mecanismes de segona oportunitat per cancel·lar deutes contrets per habitatge habitual.

Cinquè.- Traslladar a les entitats del tercer sector la voluntat de l'Ajuntament de continuar treballant per les persones que més ho necessiten.

Sisè.- Participar de les accions que es puguin organitzar en rebuig de la suspensió de les lleis catalanes i a favor de la sobirania del Parlament de Catalunya.

Setè.- Fer arribar aquest acord a tots els grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques i a la Federació de Municipis de Catalunya.”

Oberta la deliberació, el regidor Iban Martínez digué que des del Parlament s'aprovaven lleis, moltes d'elles a favor de les persones amb precarietat social, i des de l'estat espanyol la resposta era portar-les al Tribunal Constitucional, un òrgan molt polititzat, amb l'argument que no es podien aprovar lleis que deixarien a persones d'altres autonomies de l'estat en situació diferent de les catalanes, però pel Parlament de Catalunya era una obligació cobrir les necessitats de les persones.

El regidor Fran Sánchez digué que el PSC defensava la llei 24/15 i que havia fet el desplegament de la mateixa fins que el Tribunal Constitucional l'havia suspès. També manifestà que el seu grup no estava d'acord amb l'últim paràgraf de l'expositiu i per tant sol·licità que el grup d'ERC retirés els punts que feien una referència més política i mantinguessin els de caire social, o que es votessin punt per punt.

S'acordà per unanimitat que es votessin els punts de la moció independentment, resultant el següent:

Els grups del PSC i d'ECV-EUiA votaren a favor de tots els punts a excepció del sisè.

Els grups d'ERC i CIU votaren a favor de tots els punts.

El grup del PP votà en contra de la moció i donà lectura del següent escrit:

“ Ante la Moción por la Defensa de la soberanía del Parlament de Catalunya y contra los ataques a las leyes catalanas, los concejales Populares votamos negativamente.

Argumentos: Es un ataque a la democracia y a la convivencia para salvar la gobernabilidad del Parlament.

Estamos ante un ataque a la democracia, ante este “proceso” de desconexión.

No tienen mandato democrático para la ruptura:

- No tienen suficientes votos: Se inventaron un plebiscito y se inventaron que lo ganaron. A Junts pel Sí y a la CUP les faltó el 3% de los votos para llegar a la mayoría.
- No tienen suficientes diputados: Si no tienen diputados para reformar el Estatut o para aprobar una ley electoral. ¿cómo van a separarnos del resto de España?

Estamos ante un ataque a las normas de convivencia:

- La “desconexión” es un ataque a las normas europeas, españolas y catalanas.
- Se trata de una declaración de tiranía ya que propone que la absoluta arbitrariedad del poder político independentista.
- Artur Mas, imputado por malversación y prevaricación, ya dijo que con la independencia no tendría que atenerse a los procesos judiciales.

Estamos ante un despropósito a la desesperada para salvar a los señores Puigdemont y Junqueras, y se excusan en acusar al gobierno español de un ataque a las leyes catalanas.

- Ni nos sacarán de España, ni nos echarán de Cataluña

Es un insulto a los catalanes que también nos sentimos españoles y al resto de los españoles.

Desprecian el sentimiento de millones de catalanes y de muchos más millones de españoles que quieren seguir siendo un gran pueblo:

- Españoles de derechas o de izquierdas
- Catalanes que han nacido en nuestra tierras o han venido de otras partes del mundo.
- Catalanes, en definitiva, que también nos sentimos españoles

Hoy pretenden alimentar la agonía de unos partidos, Convergència y Esquerra Republicana, que caen por el peso de la corrupción y del chantaje de la izquierda radical.

Y en su caída han decidido llevarse por medio a los catalanes. Tomarnos como escudos humanos.

Les da igual que no tengamos garantizado el pago de las medicinas, de las ambulancias o de los conciertos escolares, sociales o sanitarios.

Nosotros no vamos a alimentar esta frustración, ni vamos a responder a sus excesos con excesos.

Como dijo Xavier García Albiol en el Parlament: “Quieren provocar un choque de trenes, pero le recuerdo que cuando alguien se tira a las vías del tren no hay choque: hay un suicidio”.

La democracia de todos es más fuerte que el separatismo de unos cuantos.”

El regidor Joaquim Ferriol contestà que com argumentari li podia semblar bé, però que creia que s'equivocaven de Moció, ja que en aquesta moció es parlava de lleis aprovades per raons socials i no per les raons que argumentava el PP., i acabà dient que davant de lleis que volien donar solucions a problemes de la gent, el grup del PP treia una bandera.

El regidor Iban Martínez digué que el grup del PP al Parlament havia votat a favor de llei 24/2015.

Posat a votació, la Moció quedà aprovada, a excepció del punt sisè, i es retirà l'últim paràgraf de l'expositiu.

14.2.- MOCIÓ PER LA PROMOCIÓ DE PRODUCCIÓ I CONSUM D'ENERGIES NETES PER CONSOLIDAR LA SOBIRANIA ENERGÈTICA LOCAL

La regidora Mercedes Mateo llegí la següent Moció presentada pel grup municipal d'ERC:

“El 29 de desembre s'han dut a terme més de 2400 actes arreu del món, incloent a Catalunya als de Barcelona, Tarragona i Girona entre altres, per tal d'aconseguir que en la cimera de la COP21 celebra a París del 30 de novembre a l'11 de desembre els governs signin un acord mundial per fer front al canvi climàtic i

s'implementin les mesures necessàries per impedir que l'augment de la temperatura del planeta sobrepassi els 2 graus centígrads. Tots aquests actes volen ser una crida ciutadana perquè els representants polítics es comprometin i prenguin mesures efectives per tal de reduir les emissions de diòxid de carboni i iniciar una transició energètica basada en les energies netes i en una gestió democràtica i adaptada a la futura disponibilitat energètica.

El sistema energètic de Catalunya, sota el control administratiu de l'estat espanyol, es troba en una situació complexa amb un obligat predomini del consum en massa de combustibles fòssils. Tots els àmbits científics internacionals estan d'acord que que són aquests els principals responsables del canvi climàtic global.

L'Estat espanyol té competències totals en matèria d'energia i els successius governs centrals han perllongat un model energètic insostenible on fins i tot es justifica perllongar la via de les actuals centrals nuclears quan existeixen alternatives a la substitució completa d'aquests perillosos sistemes de producció d'energia elèctrica per energies renovables, juntament amb un ús més eficient de l'energia.

L'autoconsum elèctric és un dret civil i un instrument clau a l'hora de crear un nou model energètic sostenible i democràtic que ens permeti fer front a la realitat del canvi climàtic. L'autoconsum contribueix a reduir la dependència energètica de l'exterior –quelcom a tenir molt en compte en la construcció d'un nou estat- i genera energia elèctrica de forma descentralitzada i respectuosa amb el medi ambient. D'altra banda, incrementa l'eficiència energètica, millora la competitivitat de les empreses, crea ocupació i fomenta l'economia local; a més, és una eina que, en mans de l'Administració pública, pot ajudar a pal·liar la pobresa energètica.

La situació legal en la que ens trobem actualment és el resultat de tot un seguit d'iniciatives que s'inicien l'any 2011, que des del govern de l'Estat es van aprovar mesures que van significar la paralització de les inversions en energies renovables i la imposició de límits de potència per a les instal·lacions d'aquestes energies, a més de retallades a les primes que rebien i havien rebut les renovables fins aquell moment, amb caràcter retroactiu. Una clara estratègia per limitar la sobirania energètica tant de la ciutadania com de les administracions públiques.

La culminació de les polítiques repressives de l'estat central ha estat el *“Real decreto 900/2015, de 9 de octubre, por el que se regulan las condiciones administrativas, técnicas y económicas de las modalidades de suministro de energía eléctrica con autoconsumo y de producción con autoconsumo”* on culmina tot aquesta pressió contra les energies renovables amb imposició de sancions a la ciutadania que opti per l'autoconsum i l'emmagatzematge d'energia, allunyant-se definitivament del model de “balanç net i sobirà” energèticament parlant, implantat en molts altres països del nostre entorn.

Aquestes mesures en matèria d'energia elèctrica defineixen les prioritats de l'actual administració de l'estat cap a la potenciació de les grans empreses i oligopolis energètics, oposada al desenvolupament de polítiques energètiques alternatives, sostenibles, eficients i que prioritzin el benefici de la ciutadania deixant sense efectes, entre d'altres l'autonomia local en matèria de subministraments.

Malgrat que les grans companyies energètiques mantenen encara privilegis que les permeten mantenir les energies renovables en el rang de producció testimonial, existeixen alternatives que aposten per l'objectiu d'oferir el màxim d'energia

renovable, de proximitat i al mateix preu que l'energia "bruta", ajudant a transformar el nostre país en un lloc més sostenible i més respectuós amb el medi.

Per tot l'exposat anteriorment, es proposen els següents acords:

Primer.- Manifesta la seva més gran oposició a la política energètica de l'estat espanyol en especial en allò que fa referència a la penalització de l'autoproducció i autoconsum d'energia verda i que ha culminat en l'aprovació del reial decret 900/2015, de 9 d'octubre, pel qual es regulen les condicions administratives, tècniques i econòmiques de les modalitats de subministrament d'energia elèctrica amb autoconsum i de producció amb autoconsum del qual en demana la seva derogació immediata.

Segon.- Sol·licita a la Generalitat que insti al Govern de l'Estat a eliminar els impediments i traves injustificades a l'autoconsum i 'autogeneració elèctrica així com a presentar el marc legal que garanteixi l'accés de la ciutadania a l'autogeneració d'energies renovables, fent totes les simplificacions administratives possibles, eliminats entrebancs i qualsevol aspecte discriminatori existent.

Tercer.- Se sumarà al nou canvi de paradigma energètic avaluant totes les possibilitats de contractació de subministrament d'energia verda per aquelles dependències i instal·lacions d'aquest Ajuntament que l'actual situació contractual li permeti per tal de promoure la producció i consum d'aquest tipus d'energia al seu municipi amb l'objectiu d'avançar cap a la total sobirania energètica local.

Oberta la deliberació, el senyor Alcalde manifestà que el seu grup hi estava a favor el cent per cent i que feia temps que recolzaven les energies sostenibles, posant per exemple que part del consum de l'enllumenat públic ja era energia verda. Concloué afirmant que malauradament amb aquest decret s'anava a contracorrent, que s'havia arribat a un absurd i no sabia exactament de què venia si no era per la pressió de les grans empreses.

El regidor Manel Busquets manifestà que el seu grup votaria a favor perquè voldrien que s'acabés amb els grans monopolis.

Posat a votació, la proposta fou aprovada pel vot favorable dels grups PSC (6), ERC (4), ICV-EUIA (2) i CIU (1), S'abstingueren de votar els regidor del PP (2)

14.3.- MOCIÓ DE SUPORT AL BANC D'ADN PER LES IDENTIFICACIONS DELS DESAPAREGUTS A LA GUERRA CIVIL

Es donà compte de la següent Moció presentada pel grup municipal d'ERC:

"L'ADN com a eina per la recuperació de la dignitat i la memòria històrica. Una iniciativa per identificar els desapareguts durant la guerra. Es tracta de recollir ADN pur dels familiars dels desapareguts, per tal que quan s'obrin fosses i es facin exhumacions de cossos es puguin identificar de forma ràpida i fiable.

El maig de 2010 el Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya presentava a Barcelona la Llei de Memòria Històrica Catalana i les dues primeres exhumacions de fosses comunes fetes al país. No hi havia, però, cap pla definit pel que fa a la identificació de les persones desaparegudes. Aleshores, diversos familiars de persones desaparegudes van prendre consciència de la urgència de conservar el testimoni genèric dels familiars encara vius, cada cop més grans i amb risc de

desaparèixer, per assegurar les futures comparatives de l'ADN i mantenir l'esperança de la identificació dels desapareguts.

El departament de genètica forense de la Universitat de Barcelona van assumir el repte i es van posar a treballar en la creació d'un protocol rigorós, però senzill i barat alhora, per fixar les mostres familiars en un banc genètic. Era el juliol de 2012 i s'iniciava un procés que ja s'estava fent a d'altres països del món que han patit conflictes similars: <http://dom.cat/5br>.

El setembre de 2013, amb la inspecció en tota regla que els comissaris de l'ONU per les Desaparicions Forçades van fer a tot l'estat espanyol, des d'aquesta iniciativa es va forçar per part del Parlament de Catalunya una moció per posar a l'agenda del Govern el banc d'ADN i la modificació de la llei de Fosses. El 19 de desembre de 2013 se'n va aconseguir l'aprovació per una àmplia majoria.

El passat 22 de juny de 2014, el grup que impulsa el Banc d'ADN per als familiars desapareguts a la Guerra Civil van tancar la recollida de finançament pel projecte a través de Verkami. Amb el micromecenatge s'ha creat un material audiovisual, en forma de curt documental interactiu, per ajudar a fer entendre la necessitat d'aquesta eina genètica per a la identificació de persones.

Primer.- Mostrar el suport institucional de l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt a la iniciativa del Banc d'ADN per a la futura identificació dels parents desapareguts a la Guerra Civil.

Segon.- Prendre el compromís de difondre la iniciativa del Banc d'ADN als ciutadans i ciutadanes del municipi de Lliçà d'Amunt, amb com a mínim, les següents mesures:

- Organitzar conferències informatives sobre la iniciativa i divulgar el material audiovisual i de difusió del Banc d'ADN.
- L'enviament d'una circular informativa sobre la iniciativa a les entitats de tot el municipi.
- La col·locació d'un banner o anunci a la web municipal que faci enllaç amb el projecte del Banc d'ADN i altres relacionades amb les identificacions dels desapareguts.
- La formació i informació dels treballadors i treballadores de l'Oficina d'Atenció al Ciutadà o que atenguin la ciutadania, en general, per tal que puguin informar verbalment i en paper d'aquesta iniciativa, i facilitar així que els familiars que tinguin desapareguts puguin fer-se la prova d'ADN que ha de servir per identificar els cossos de les fosses o altres que en un futur es puguin exhumar.

Tercer.- Vist que a la nostra comarca hi ha un gran nombre de desapareguts de la guerra Civil (Joan Garriga i Andreu, *Revolta i Guerra Civil a la Garriga* (Vallès Oriental, Argenton: Editorial l'Aixernador, edicions argentonines 1986) estudiar, d'acord amb el Consell Comarcal del Vallès Oriental, la possibilitat de participar en els costos de les anàlisi i recollides de mostres, en forma de subvenció a les famílies.

Quart.- Informar d'aquest acord al Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya, al Consell Comarcal del Vallès Oriental i als impulsors del Banc d'ADN de Catalunya, que gestiona les Desaparicions Forçades del període 1936.1977."

Acabada la lectura, el regidor Iban Martínez manifestà que no es podia oblidar el passat que havia de servir per aprendre, i que encara hi havia descendents de gent

que va patir aquella guerra que no sabien a on estaven el seus desapareguts, per això es pretenia col·laborar amb persones del municipi que volguessin deixar una mostra d'ADN per així en un futur poder identificar les persones.

El Sr. Alcalde digué que el seu grup votaria a favor atès que tothom tenia dret a enterrar els seus morts, i comentà que era una moció que arribava tard, perquè es portaven 40 anys de democràcia i si s'hagués fet abans el resultat hauria estat millor.

El regidor Antonio Polo manifestà que el seu grup votaria a favor, perquè compartia tot el que s'havia dit i li feia vergonya que a Espanya encara hi haguessin fosses comuns i que el govern impedís obrir-les. Afegí que li feien fàstic les paraules de Rafael Hernando, portaveu del PP, quan deia que només se'n recordaven de les víctimes si hi havia subvencions.

El regidor Manel Busquets digué que el seu grup votaria a favor perquè tot i que arribava tard, s'havia de fer.

La regidora Angela Roca manifestà que el seu grup votaria a favor i donà lectura del següent escrit:

“Pel que fa a la localització de les fosses comunes que la majoria ja estan localitzades. El debat està en els costos dels processos d'identificació de les restes, que són molt elevats.

Creiem que els recursos haurien de ser abocats més a tenir cura de les necessitats dels vius que no a seguir fent política amb les tragèdies del passat. Sobretot en un país com Catalunya on hi varen patir tragèdies tant durant la guerra civil com després de la guerra civil.

Tanmateix votarem a favor d'ela moció entenent que es tracta d'ajudar a les famílies de totes les víctimes des del juliol de 1936 endavant que no hagin estat localitzades. Això inclou també als més de 7000 catalans que varen morir en la rereguarda republicana, molts dels quals no han estat identificats.

Totes les famílies tenen dret a identificar els seus morts i nosaltres donarem suport a aquesta iniciativa, entenent que els recursos que es destinin han de ser adients a les possibilitats del nostre ajuntament.”

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents (15 de 17), que constitueixen majoria absoluta legal.

14.4.- VORERA MATARRANYA (CA L'ARTIGUES)

Es donà compte de la següent Moció presentada pel grup municipal Popular:

“Al tram de la vorera del carrer Matarranya que comença al Centre Comercial i finalitza en els habitatges de la H.P.O. (Habitatge de protecció oficial), només té un paviment de formigó de 5 centímetres per sota d'ela vora de la vorada, això suposa un perill permanent per a totes aquelles persones que van caminant per la vorera i volen creuar el carrer, o bé per aquells que estacionen els seus vehicles i han de pujar a la mateixa vorera.

PROPOSTA:

En el seu moment es va deixar preparat el terreny per la posterior col·locació de panot, però l'endarreriment de les obres de construcció dels 32 habitatges restants del projecte global, fa que s'hagi frenat dita obra, instem a l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt que davant problemes descrits, actuï amb la màxima celeritat per evitar que es produeixin accidents o danys.”

El Sr. Alcalde explicà que la promoció va quedar a mig fer i el panot no es posava fins que s'acabés l'obra perquè els camions podien fer-lo malbé, però vist que no es tiraria endavant la resta de la promoció, era una de les obres que estava prevista.

El regidor Joaquim Ferriol digué que l'obra estava igual que feia un o dos o tres anys, quan el PP governava.

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents (15 de 17), que constitueixen majoria absoluta legal.

14.4.- PÀRKING COTXES ESCOLA ROSA ORIOL

Es donà compte de la següent Moció presentada pel grup municipal Popular:

“Tant a l'hivern com en èpoques de pluja els pares, familiars o amics que arriben amb el seu cotxe per bé recollir o portar els seus fills néts o familiars al col·legi Rosa Oriol es troben, a l'hora d'aparcar el seu cotxe, un terreny que l'Ajuntament fa servir com a pàrking públic, en un estat lamentable, ple de fang i tolls d'aigua, inaccessible a bona part d'ell. Això suposa un risc per als conductors com pels ocupants dels vehicles que en baixar del cotxe han d'anar esquivant els tolls i fang per poder accedir a l'escola.

PROPOSTA:

És per això que instem a l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt que davant problemes com els descrits actuï amb la màxima celeritat per evitar que es produeixin accidents o danys per un mal manteniment, senyalització o conservació del “Pàrking”.

El Sr. Alcalde digué que era un aparcament provisional i que tot i que s'havien fet millores i era cert que quan plovia es deteriorava, i que en principi hi havia la previsió de millorar-lo. La regidora Lourdes Estéfano digué que fins que no es fes la rasa per posar una font al parc infantil, no s'executarien les millores.

El regidor Joaquim Ferriol li comentà que es trobava en les mateixes condicions que en el període 2007 a 2015, i que s'havia anat mantenint, però que també s'havia de tenir en compte que es tractava d'una zona verda i segons què no s'hi podia fer.

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents (15 de 17), que constitueixen majoria absoluta legal.

14.5.- VISITA D'ARNALDO OTEGUI AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Es donà compte de la següent Moció presentada pel grup municipal Popular:

“Atès la reunió del proppassat dimecres 18 de maig, mantinguda entre el Secretari general de Sortu, Arnaldo Otegui, al Parlament de Catalunya, convidat per la

Presidenta de la Comissió d'Acció Exterior i Cooperació, Relacions Institucionals i Transparència i rebut tanmateix per la pròpia Presidenta de la Institució.

Atès que Otegui és un polític amb les mans tacades de sang per la seva pertinença a ETA i la seva participació directa en diferents segrests, el qual ha estat condemnat en diferents ocasions.

Atès que Otegui pretén ara presentar-se com un home de pau, on la realitat és que mai ha demanat perdó a les víctimes, de manera clara i inequívoca, pels crims comesos per ETA, entre ells, els 54 morts catalans de l'Hipercor de Barcelona de 1987.

Atès que la visita d'Otegui al parlament de Catalunya no només implica una ofensa a les víctimes d'ETA, sinó que sobretot suposa un acte que degrada la institució que representa a tots els catalans.

Són per aquests motius que el regidor sotasignat presenta la següent MOCIÓ:

Primer.- El Ple de l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt lamenta la visita d'Arnaldo Otegui al Parlament de Catalunya, donat que aquesta visita malmet contra els sentiments de les víctimes d'ETA, que han estat ofeses pel tractament que ha rebut aquest personatge en la principal institució catalana, com si fos un polític més del nostre sistema democràtic.

Segon.- Donar trasllat de la present moció als grups parlamentaris de parlament de Catalunya i a la Mesa del Parlament.”

El regidor Joaquim Ferriol manifestà que es tractava d'un tema delicat, que el Sr. Otegui havia estat capaç de conduir un món abocat a la violència a un món democràtic. Exposà que al llarg de la democràcia espanyola molta gent havia intentat portar els grups violents al carril de la democràcia, i que entre aquesta gent que ho havia intentat n'hi havia de tots els grups polítics. Voldria recordar que a pocs metres d'aquí, l'any 92 va morir un guàrdia civil assassinat per ETA, i l'any 1996 el senyor Aznar parlava amb el grup d'alliberament del poble basc per arribar a la pau i per això el seu grup no atacaria pas al senyor Aznar. Continuà dient que el senyor Otegui s'havia hagut de plantar davant dels propis terroristes i davant dels demòcrates que no l'entenien, i havia treballat per la pau durant els últims anys i ja havia acomplert la condemna. Concloué dient que si es parlés de grups com el Front Polisari potser la distància ens ho faria més fàcil, però aquest cas ens agafava més a prop i era un problema real d'Espanya, i que gràcies a la feina de gent com el senyor Otegui en l'actualitat era un recor, dolorós però un record. Acabà dient que si parlar-ne feia que no es repetissin, continuarien parlant, i que per tot això el seu grup votaria en contra de la moció.

El regidor Fran Sánchez manifestà que el seu grup sempre estaria a favor de la negociació, que un govern socialista havia parlat amb ell i va aturar les armes, però votarien a favor de la Moció perquè ara el senyor Otegui no era més que un ex etarra i president d'un partit. Concloué manifestant que es tractava d'un debat no necessari a l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt, i que el PSC votaria a favor de mocions per millorar la vida de la gent però era complicat votar a mocions de caire electoralista.

La regidora Àngela Roca preguntà si la moció de la guerra civil també era d'aquest caire; contestant el regidor Fran Sánchez que la moció sobre l'ADN dels desapareguts durant la guerra civil era una iniciativa real, però la que ara es sotmetia a votació era un lament que no portava enlloc.

El regidor Francisco León digué que el seu grup s'abstindria de votar perquè si bé era cert que havia estat terrorista, en cap cas havia estat condemnat per temes de sang o de segrestos, i que tot i que tenia el mateix pensament que el grup d'ERC, també era veritat que el Parlament de Catalunya no tenia cap necessitat de rebre'l. Acabà dient que s'haurien de debatre temes que impliquessin el nostre municipi però no temes electoralistes .

El regidor Manel Busquets manifestà que era un tema difícil de tractar i que votaria en contra perquè li preocupava que l'oposició fes oposició amb aquests temes. No havia sentit queixar-se al PP quan el senyor Otegui havia anat al Parlament britànic, europeu o irlandès. Semblava innecessari fer sang d'aquest tema. Explicà que el senyor Otegui ja havia reconegut que el tema Hipercor havia estat un error i que tot i que no era ell qui el defensaria no li agradava que aquest tema es tractés en el Ple.

El regidor Francisco Javier Millán preguntà si amb els anys que havia estat a la presó el Sr. Otegui es considerava que ja n'hi havia prou, contestant el senyor Joaquim Ferriol que ell personalment no sabia com es pagava el que havia fet, en tot cas ho feia la justícia, i la justícia espanyola era la que havia marcat la seva pena.

Posat a votació, la Moció fou aprovada amb els vots a favor del PSC (6) i PP (2). Hi votaren en contra els grups d'ERC (4) i CIU (1) i s'abstingué de votar el grup d'ICV-EUIA (2).

14.6.- MOCIÒ PER LA RETIRADA DE L'ORDRE DE COPAGAMENT CONFISCATORI PER A LES PERSONES AMB DISCAPACITAT

Es donà compte de la següent Moció presentada pel grup municipal Socialista:

“La Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les Persones en Situació de Dependència (LAPSD), va fixar les bases per al desenvolupament a tot el territori espanyol de l'atenció a les persones en situació de dependència i va establir un dret subjectiu en l'àmbit de l'atenció social. Aquesta llei va significar un abans i un després en relació a les persones amb manca d'autonomia o dependència, ja que garanteix el dret a rebre unes prestacions adequades a les seves necessitats.

El model de finançament de l'atenció a la dependència és un model mixt en què es combina el finançament públic i el finançament privat. Hi intervenen tres parts: l'administració central, l'administració autonòmica i el beneficiari. La proporció entre el que paga l'usuari i el que paga l'administració està en funció de la capacitat econòmica del beneficiari, l'anomenat Copagament. No obstant això, la Llei fa esment a un principi bàsic que diu que ningú quedarà exclòs de rebre la prestació que necessiti per falta de capacitat econòmica.

En l'àmbit territorial de Catalunya, la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de Serveis Socials, va establir que l'accés als serveis socials es regirà pel principi d'ela universalitat, on els poders públics haurien de garantir a tothom l'accés als serveis socials i llur ús efectiu en condicions d'igualtat, equitat i justícia retributiva. No obstant això, la llei també contemplava que aquest principi no exclouïa, però, que l'accés es pogués condicionar al fet que els usuaris complissin determinats requisits i paguessin una contraprestació econòmica per assegurar la coresponsabilitat entre els usuaris i les administracions públiques i la sostenibilitat del sistema.

En aquest context, els criteris de valoració per determinar la capacitat econòmica de la persona beneficiària de les prestacions venien determinades per les Ordres ASC/432/2007 i ASC/433/2007, que fixaven com a criteri exclusiu per determinar la capacitat econòmica els ingressos derivats de la renda personal de la persona beneficiària, excloent d'aquesta manera els guanys o les pèrdues patrimonials.

Amb l'entrada en vigor de l'ordre BSF/130/2014, de 22 d'abril, els criteris de valoració de la capacitat econòmica de les persones beneficiàries de les prestacions de servei no gratuïtes i la participació de les persones en el seu finançament han canviat. Ara, a més dels ingressos, es contempla el patrimoni, el seu rendiment i les càrregues familiars, fet que provoca que en la gra majoria dels casos els beneficiaris d'aquest servei paguin més, amb increments del copagament de fins a un 30% i un 40%.

Donada la complicada situació per la que estan passant actualment les persones que depenen d'aquests serveis, es considera que ha estat un desconcert aquest nou sistema de copagament, i que no ha estat més que una nova retallada encoberta portada a terme pel departament de Benestar Social i família. El nou càlcul de copagament establert per l'Ordre BSF/130/2014 ha provocat als usuaris d'aquests serveis una baixada dràstica dels recursos econòmics per poder fer front a les despeses del dia a dia, ha suposat una pressió econòmica per a les rendes mitjanes-baixes i ha fet que els diners de butxaca garantits siguin insuficients per poder satisfer un conjunt de despeses personals necessàries i no cobertes per cap altre sistema de protecció social.

Resulta especialment discriminatori en el cas de persones amb discapacitat que no es tingui en compte el greuge econòmic que suporten en relació a la resta de la ciutadania. En definitiva, no té sentit que les persones usuàries d'aquests serveis es vegin desproveïdes de la major part dels seus ingressos pel fet de poder rebre un servei que li facilitarà l'autonomia si després no podran comptar amb els recursos suficients per gaudir d'aquesta autonomia.

Diverses entitats representatives dels col·lectius de persones amb discapacitat han posat de relleu la dramàtica situació de centenars de persones que, després d'aplicar la nova ordre de copagament, tenen una disponibilitat de diners de butxaca, en molts dels casos, inferiors als 100€ mensuals, fet que atempta a la igualtat d'oportunitats, la seva socialització i integració social, i els condemna a una situació de pobresa crònica. Tanmateix, el sector de la discapacitat a Catalunya no demana la gratuïtat dels serveis sinó en copagament just i equitatiu.

Recentment, altres governs com els de la Comunitat Valenciana o les Illes Balears han portat a terme la revisió de l'ordre de copagament, revisant els seus criteris i establint condicions més justes pel que fa als diners de "butxaca" del que poden gaudir les persones amb discapacitat un cop han fet el pagament del servei rebut per llei.

El passat 30 de març de 2016, el parlament de Catalunya va aprovar una Proposta de Resolució a la Comissió d'Afers Socials i Famílies, on s'insta al Govern de la generalitat a derogar l'ordre de copagament BSF/130/2014. Una derogació que no ha executat el Govern de la generalitat tot i tenir el mandat parlamentari.

Per aquest motiu el Grup Socialista proposa:

Primer.- Instar al Govern de la Generalitat a complir amb el mandat del parlament i derogar amb caràcter d'urgència l'actual ordre BSF/130/2014 per aprovar una

norma que estableixi criteris més justos, en base a les ordres anteriors, mitjançant la participació en la seva elaboració de les entitats representants dels col·lectius afectats, que determinin la capacitat econòmica de les persones beneficiàries de les prestacions de servei no gratuïtes i de prestacions econòmiques destinades a l'atenció a la situació de dependència que estableix la cartera de Serveis Socials.

Segon.- Demanar al Govern de l'estat que compleixi amb el finançament que la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les Persones en Situació de dependència (LAPAD), estableix pel seu correcte desenvolupament.

Tercer.- Donar trasllat d'aquest acord a la Conselleria d'Afers Socials, Treball i Família de la Generalitat de Catalunya, a DINCAT (Discapacitat Intel·lectual a Catalunya), i al COCARMÍ (Comitè català de Representants de Persones amb Discapacitat)."

Oberta la deliberació, el senyor Fran Sánchez explicà que a Lliçà d'Amunt hi havia persones amb discapacitat que patien la desigualtat en relació amb altres persones que tenien més recursos, i amb aquesta ordre havien perdut poder adquisitiu i empitjoraven la qualitat de la seva vida.

El regidor Joaquim Ferriol manifestà que derogar la norma representava un munt de milions d'euros que la Generalitat no tenia, la llei havia nascut amb un copagament del 50% de l'estat i el 50% de la Generalitat, però la realitat era que del 80 o 90% se'n feia càrrec la Generalitat i de la resta l'Estat, i la Generalitat no tenia diners per a fer-hi front. Afirmà que en aquest sentit el més lògic seria que ja que s'instava a la Generalitat a què complís que també se li exigís a l'Estat, perquè s'havia d'aconseguir la perdurabilitat del sistema, per això demanà que es digués en el punt número 2 "instar al govern de l'Estat".

El regidor Francisco León digué que el seu grup votaria a favor i que voldria afegir que no es feia una valoració real del cost, que la Generalitat no tenia diners per a unes coses però per a d'altres sí, i que s'havien fet inversions que no es necessitaven i no s'havien fixat altres necessitats.

El regidor Manel Busquets digué que el seu grup s'abstindria, atès que trobava correcta l'ordre pel que feia a que si no es tenia en compte al patrimoni potser altres persones no podrien rebre ajudes.

La regidora Àngela Roca manifestà que el seu grup votaria a favor i donà lectura al següent escrit:

" El debat aquí fem referència és a la retirada de l'ordre de pagament nova, de 22 d'abril, en què la Consellera de Benestar va canviar els criteris de valoració de la capacitat econòmica de les persones beneficiàries de les prestacions per la Llei d'autonomia personal i dependència.

Un nou càlcul que ha provocat que moltes persones de recursos limitats no tinguin ni diners de butxaca suficients, especialment les persones grans dependents, i que perjudica a les rendes mitjanes i baixes; perquè a qui perjudica el còmput, a qui de li pot prendre el patrimoni, és a les rendes mitjanes i baixes, pel topall establert de 1.500 euros.

Aquest va ser un canvi de l'actual govern separatista de la Generalitat (Convergència i ERC) que no va ser consultat amb ningú, ni amb les entitats ni amb els grups polítics del parlament.

Així, la modificació duta a terme el 29 d'abril de 2014, modificaven els criteris establerts a través de la qual no només es tenen en compte els ingressos de la persona beneficiària, sinó també el patrimoni i les càrregues familiars.

Tot això va suposar una reducció important dels diners anomenats de butxaca, aquesta és la part que li correspon a la persona usuària per a les seves despeses habituals; despeses que permeten una via autònoma, com per exemple, el manteniment de la seva cadira de rodes o altres instruments que són absolutament imprescindibles.

No estem en contra del concepte de copagament per si mateix. El que estem en contra és dels copagaments injustos i fets sense diàleg amb les entitats d'afectats.

És un debat que en el seu moment, quan es va aprovar la Llei, l'any 2007, de serveis socials, va generar un acord majoritari: preveure un sistema de copagament que tots els grups parlamentaris van assumir.

Per tant el que estem demanant és un copagament just: que es pugui fer d'una manera en què no exclogui ningú i que l'accés pugui fer-se, d'una manera que els usuaris sí que compleixin determinats requisits i sí que puguin tenir contraprestació econòmica, però en cap cas contemplant el que contempla aquesta ordre, que és que compti el patrimoni i que comptin els familiars a càrrec.

El que demanem és revisar aquesta ordre de copagament per tornar a la que hi havia abans i que això es faci amb el consens i amb la col·laboració dels sectors implicats. Perquè portem tres anys, algunes persones, amb cinquanta-vuit euros de diners de butxaca, que és condemnar a la pobresa extrema i crònica les persones amb discapacitat en aquest país.

I no posin com a excusa la manca de diners de la Generalitat. Si hi ha milions per pagar la televisió autonòmica més cara d'Espanya, si hi ha milions per pagar els polítics més ben pagats d'Espanya, si hi ha milions per fer referèndums il·legals, si hi ha milions per crear estructures d'estat com l'Agència Tributària catalana. De veritat pensen que ens empassarem que no tenen diners?

Tenen diners pel que volen; i mentre dediquen cent milions per el software de l'Agència Tributària Catalana obliguen a milers de persones amb dependència a viure amb cent euros al mes."

El regidor Francisco León digué que li havia agradat el discurs però que s'havia d'aplicar la pel·lícula, perquè la llei de dependència la tenia parada el Partit Popular. I que estava d'acord en què la Generalitat havia de posar-hi de la seva part, però l'Estat també.

Posat a votació, la Moció fou aprovada amb el vot favorable dels grups PSC (6), ERC (4), ICV-EUiA (2) i PP (2). S'abstingué de votar el grup de CIU (1).

15 - PREGUNTES

Primera.- INAUGURACIÓN EMPRESAS MANGO BIOKIT

En el Pleno municipal ordinario del pasado día 26 de noviembre de 2015 en dicho Pleno fue preguntado por este Grupo municipal en qué fecha estaba prevista la inauguración de las empresas Mango y Biokit, contestando el señor Alcalde que “no tenía ningún conocimiento”.

Pregunta: ¿Nos tenemos que enterar por la prensa de las próximas aperturas de estas dos empresas, así como el comienzo de sus actividades, o después del tiempo transcurrido el señor Alcalde ya puede informar a los vecinos de este pueblo de su evolución?

Resposta: El senyor Alcalde contestà que no tenia res a veure la inauguració amb la posada en marxa, i preguntà què era el que volien saber; contestant el senyor Francisco Javier Millán que volien saber la data de la inauguració. El Sr. Alcalde digué que ell no tenia coneixement de cap data d'inauguració.

Segona.- COLAPSO CIRCULATORIO

Según la prensa, la previsión de entradas y salidas de camiones a la empresa Mango, será en un principio de 1000 camiones, siendo posteriormente de 3000.

Pregunta: ¿A que espera este Ayuntamiento a solucionar el problema que representará este colapso circulatorio para entrar y salir per la c-17 a nuestro pueblo?

Resposta: El regidor Joaquim Ferriol contestà que tenia la temptació de preguntar quines eren les mesures que anava a prendre el PP quan estava en el govern, però no ho faria. Manifestà que la C17 no era competència de l'Ajuntament i que la Generalitat estava estudiant fer un tercer carril des de la Mango Lliçà d'Amunt a la Mango Parets. Concloué afirmant que la C17 tenia diferents problemes i el de Mango no era pas el principal.

Tercera.- INFRAESTRUTURAS

En los últimos 8 años donde gobernaba conjuntamente el PP en este Ayuntamiento, se realizaron infraestructuras muy importantes para nuestro pueblo, a saber.: Viviendas de Protección Oficial, de polígono Industrial Molí d'en Fonollada, Biblioteca, Raval d'en Xicota, Estación de bombeo de aguas residuales a Ca l'Artigues – Can Farell – Can Xicota, Vial de acceso y aparcamiento en el IES de Sant Valerià, Deixallería de Palaudàries, Urbanización de los Barrios el Pla y Ca l'Oiveres, Camí de la Serra, Guarderia Nova espurna... etc.

Pregunta: ¿Cuáles son las infraestructuras previstas por el nuevo equipo de gobierno, y cuáles serán sus costes y plazos de ejecución, ya que no citan ninguna en su Programa de Trabajo del nuevo equipo de gobierno?

Resposta: La regidora Lourdes Estéfano contestà que bàsicament s'havien fet les obres de Mn. Cinto Verdaguer, la reparació de la coberta i de la façana del Pavelló, els vestuaris del camp de futbol, arranaments de voreres, la barbacoa del Casal etc. Actualment s'estava fent el vestuari de la piscina, la reparació de les bombes de la piscina, l'arranjament de l'espai de Can Guadanya, la reforma de la façana de l'Ajuntament, l'accés a la piscina, el parc de Can Rovira, l'arranjament del patinòdrom. I el que estava previst fer era el clavegueram de Can Bosch i de Can Merlès, el pàrquing de l'espai del carrer de l'Aliança, i el Casal de la Gent Gran a Palaudàries.

Quarta.- COBERTURA Y TELÉFONOS MÓVILES

Según la respuesta de la regidora Lourdes Estéfano, durante el pasado Pleno ordinario del 26 de noviembre de 2015, “estaban pendientes de una reunión con la Alcaldesa de Palau de Plegamans, para encontrar una ubicación que facilitase la cobertura de teléfonos móviles”, en los Barrios de Can Salgot, Mas Bo y Palaudàries, ya que según nuestro criterio, es y era vergonzosa e inadmisibles la situación en que se encuentran los vecinos de los Barrios citados.

Pregunta: Cual ha sido la respuesta de la Alcaldesa de Palau? ¿Cuándo tendrán cobertura por fin los vecinos de dichos Barrios?

Resposta: El regidor Iban Martínez contestà que l'Alcaldessa de Palau els havia dit que el seu municipi ja tenia els problemes solucionats, que les alternatives eren en sòl privat perquè no tenien sòl públic, que s'estava fent d'interlocutor entre els propietaris i les companyies i que s'estaven buscant espais que produïssin les mínimes molèsties. Per acabar volgué assenyalar que el problema de la cobertura ja venia de feia temps.

Cinquena.- CIU

Desde el pasado mes de junio de 2015 desapareció el Grupo Parlamentario CIU.

Pregunta: ¿Porque sigue figurando estas siglas y no las de CDC en la Web municipal, en el Informa't, etc.?

Resposta: El regidor Manel Busquets contestà que el partit que s'havia presentat a les eleccions era el de Convergència i Unió i per això s'havia de mantenir, i declarà que si des de l'oposició s'estava buscant tres peus al gat, evidentment podien preguntar, però si només havien trobat això, volia dir que s'estaven fent bé les coses.

Sisena.- INFORMACIÓN ERRÓNEA

Pasamos en su día por alto que se siguiese realizando encuestas absurdas en el Informa't, por su escasa validez y representatividad estadística, pero no la información errónea ofrecida en dicho boletín informativo.

Pregunta: ¿Es normal que se informe a todo un pueblo en el boletín informativo del ayuntamiento, sobre el Pleno extraordinario que se realizó el pasado 26 de noviembre de 2015, cuando en realidad fue con carácter ordinario?

Resposta: El senyor Alcalde contestà que li costava relacionar l'enunciat amb la pregunta, que l'enquesta feia anys que es feia sense cap pretensió que tingués validesa estadística, que la gent participava i contestava i el no ho tractaria d'estupidesa. Contestant a la pregunta, digué s'havia tractat d'un error i no sabia que pretenien que fes, potser pretenien que qui hagués fet aquest error el deixés sense pati.

El regidor Francisco Javier Millán reiterà que aquestes enquestes no servien per res; contestant el senyor Alcalde que feia temps que les feien i que li sabia greu dir-ho, però que el grup popular també n'era corresponsable, perquè que tot i no ocupar aquesta regidoria les preses de decisió eren conjuntes.

En aquest estat i no havent-hi altres afers de què tractar, la Presidència donà per acabada la sessió, essent les 21,00 hores, aixecant-se de la mateixa aquesta acta, que signen l'Alcalde i la Secretària, que ho certifica.

L'ALCALDE

LA SECRETÀRIA